

Jednom smo bili ljudi

SAIDIN MIDO SALKIC

.....

Otac je eto poginuo sam tog Jula,...

U trideset šestoj,...

Zora je, slutim iz nekih čudnih razloga bila obojena sumrakom a

nejaki, ljigavi vjetar je tek donosio mirise jednog lojavog jutra.

Juli se izdajnički sakrio,...negdje van dome-ta krvavo-crvenih nišsandžijskih očiju.

Bog je valjda spavao mirnim snom i ne slu-teći možda da negdje daleko dole, ispod ne-beske magle u izbljedjeloj pamučnoj košu-lji postoji čovjek čiji se puls još i danas po-nekad začuje u uglu mog lijevog dlana.

Bio je uplašen, znam,...ali je ipak hrabro stao pred streljački vod.

Vjetar je barušio njegovu kosu kao polje tek procvalih livadskih ljubičica.

Pucanj je snažno odjeknuo dolinom, kao posljednji vrisak Winetua stepskom ravnicom.

I metak je putovao dugo,...kao nikad ranije.

Otac je tad slutim,...pomislio na nas..

Sjetio se maminih ruku u njegovoj kosi, sjetio se mog prvog gola na školskom

turniru...

Sjetio se prvog roja pčela kojeg smo kupili jednog Maja,...

Pomislio je na jednu malu djevojčicu opal-skih očiju koju su on i mama nasmijani donijeli kući negdje sredinom osamdeset sedme,...

Sjetio se mladog voska kojeg smo topili u našoj staroj radionici i svog saniteta.

Kroz glavu su mu u sekundi opet prošetale sve one asfaltirane ceste kojima je uvijek vozio žureći,...bez obzira da li se u ulozi hit-nog slučaja nalazio neki Mirko, Enez, Dra-gan, Ja,...

Najbrže sto može,...

Na trenutak je opet negdje u uglu usana osjetio okus starog slatka od borovnice,...

Miris jutarnjeg čaja od kamilice,...

Ugledao je zar, onih zauvijek utihnulih lo-vačkih vatri i naličje svog kafenog Bajram-skog odijela...

Sredinom nosnica mu je na trenutak opet prozujao miris svježih prženih kestenova i maminih osmo-martovskih buketa cvijeća,...

Sjetio se jednog starog filma, lijepog kao li-

stić calendule,...

Našeg malog dvorišta u kojem su nekad tako dobro uspijevale žalfije,...

Jednog tronožnog stolića boje cigle,...

Starog sata boje srebra kako se sija u mojoj desnici,...

Sjetio se mirisa piva na samom rubu Decembra i okusa dima svoje prve jutarnje cigarete,...

Pomislio je na jednu kućicu koju su on i mama gradili dugo godina,...i koja je znala tajnu kako se tka ljubav.

Metak je nestrpljivo rastao u horizontu njegovog pogleda.

Otac se tad, znam nasmijao čaršijski tužno,...osmijehom kojim i danas neke ljude sjetim na Njega.

Eto sad, spavaj Stari,...

Da znaš, srce mi još ponekad u grudima zatreptava tiho, kao dvoprst prašine u malenoj sivkastoj kofici od lima koja dugo godina

zaboravljena stoji u uglu neke stare seoske verande,....

I onda opet znam,...

Puno sam te volio.

Bio sam premlad da bih stigao da ti to kažem,...a sad sam eto prestar da opet prećutim.

I u našem starom albumu još samo jedna slika...

Grane bakinog jorgovana, Ti, mama, sestra i ja,...

Na njenom naličju tragovi nekog bljedunjavog starog mastila,...

'Za vječno sjećanje na Nas,...Prvi Maj, devedesete',....

(Napomena: pjesma je izgovorena prilikom obilježavanja Parka žrtava genocida u Srebrenici i predstavljanja knjige Mehmeda Pargana "Srebrenica - dokumenti o genocidu", 9. 5. 2006. godine u Gračanici)

